# CEYLON PATRIOT

November, 11th 1864.]

PUBLISHED ON FRIDAYS.

[VOL. 2. No.

Price to Subscribers 16s. Bn Post 18s. 2d. per Annum.

## CHARGES FOR ADVERTISEMENT.

Twenty-four lines and under—three pence per line.
Above twenty-four
Half a column—secen skillings six pence.
A whole column—ten skillings.
For the second insertion two-thirds and the third and every future insertion, one-kalf of the above charges if printed on succeeding days of publication.

If Advertisements are to be both in English and Tamil, one being a translation of the other, the Tamil will be charged at half the above rate.

No Advertisement will be printed for less than one skilling

#### NOTICE TO ADVERTISERS.

All advertisements received without specifying the num-bers of insertions will be continued in successive issues until countermanded, and charged for accordingly.

## Notice to Subscribers.

Subscribers are respectfully requested to give notice of any change of address, or any irregularity in the delivery of the

paper.

No verbal orders for discontinuing subscriptions can be attended to. Subscriptions are considered to be in force until countermanded in writing.

Notice to Correspondents.

All communications to the Ceylon Patriot must be Post Paid. We also request that all letters to our address as the Editor of the Ceylon Patriot be authenticated as otherwise they may not receive attention.

## NOTICE.

ORIENTAL BANK CORPORATION

An Agency of this Corporation was opened in Jaffna, on Tuesday the 16th ultimo for the transaction of Banking business.

CURRENT DEPOSIT ACCOUNTS may now be open-

FIXED DEPOSITS may be lodged for periods of One, Two, and Six months, to bear interest at the rates of Three, Four, and Six per cent per annum, respectively, and LOCAL BRLS will be received for Collection.

DRAFTS will be issued and purchased on the Head Office, on all Brunchee and Agencies of the Corporation on the Cochin Branch of the Bank of Madras, and on all Branches of the National, Provincial, and Commercial Bank of Scotland and on the Previncial Banks of Ireland.

Information as to Rates of Exchange, &c., may

be obtained at the Bank.

R. V. DUNLOP, Acting Agent.
A. WILLISTORD, Act. Accountant.
Jaffra, 4th March, 1864.

## FOR SALE.

Two Globes; one Terrestrial and one Celestial.

Apply at the Patriot's Office. June 30th, 1864.

FOR SALE.

French Pot Paper, Quills, Pencils and Slates.

Apply to S. S. of Batticotta.

## FOR SALE.

A copy of Lorenz's Law Reports. Price 10s. 8d. Apply to this Office. Quite new.

## FOR SALE.

A very commodious Palanquin Carriage. Apply to,

C.D. Nicholas. Pettah. Jaffna.

S.

### NOTICE.

\*The undersigned is in receipt of a new · supply of Madras Head Kerchiefs of the finest colour and quality and of the following dimension and price.

3 Cubits. £0. 11s. 0d.

Orders from any part of the Island will be carefully attended to in case the price and postage are prepaid. Postage for a single kerchief would come to 8d.

Terms Ready cash. -

L. S. Strong. Manipay, 2nd August, 1864.

## NOTICE.

Joel Fitch residing at Manepay near the American Mission Station begs to inform the public that he attends to repairing of clocks of all sorts at his house at moderate charges.

## NOTICE.

IN THE MIDST OF DEATH, WE ARE IN LIFE. New and most valuable medicines for hitherto intractable and incurable diseases.

Unlike the Patent medicines generally imported from the United kingdom, the following from France, have been severely tested and scrutinized by the most eminent Government and private analytical and operative Chemists and practising Physicians of Paris, &c. insomuch that the entire Parisian Medical Faculty, attached to the Government and other Hospitals, &c. in the French dominions can after vigorous trials; with the fullest confidence, recommend them to the favourable notice of all languishing, not any under ordinary diseases; but those who may be "hoping against

No more Cod Liver oil. Syrup of Iodized Horseradish.

Prepared by GRIMAULT & Co. Chemists, 7 Rue de la Feuillade, Paris. According to the certificates of the Physicians of the Paris Hospitals detailed in the Prospectus, and with the approbation of several Academies, this Syrup is employed with the greatest success in place of Cod Liver Oil, to which it is really superior. It cures diseases of the chest, scrofula, lymphatic disorders, green sickness, muscular atony, and loss of appetite, it regenerates the constitution by purifying the blood, and is in a word the most powerful depurative known. It never fatigues the stomach and bowels like the Iodide of potasium and the Iodide of iron, and is administered with the greatest efficacy to young children subject to humours, or obstruction of the glands. Dr. Cazenave of St Louis Hospital, Paris recommends it particularly in cutaneous diseases conjointly with the pills which bear his name.

## No more Consumption.

Diseases of the Chest, Syrup of Hypophosphite of Lime, manufactured by Grimault & Co. Chemists 7 Rue de la Fewillade, Paris. This new medicine which is delicious to the palate, is a sovereign remedy for coughs, colds, irritation of the lungs, and is also an excellent remedy in cases of consumption. Under its influence, the cough abates, nocturnal perspirations cease, and the patient rapidly recovers health and flesh.

## No more Indigestion or Dyspepsy.

Elixir of Pepsine, prepared by Grimault & Co., Chemists, 7 Rue de la Fenillade, Paris. According to the formula of Dr. Corvisart, Knight of the Legion of Honour, Physician to H. M. the Emperor of the French Pepsine is the gastric juice itself, or rather the active principle purified, which digests food in the stomach. When from various causes the supply of the digestive fluid is too small the inevitable consequences are bad digestion, gastrities, gastralgia, inflammation of the mucous coat of the stomach and bowels, heartburn-ancemialoss of strength, and in females, general deranges ment. The Elixir of Pepsine which is sanctione, by the approbation of the Paris Acadamy of Medicine, speedily cures all such diseases, and prevents vomiting during pregnancy.

No more poverty of the blood and pale complexion.

Phosphate of Iron. DR. LERAS Apothecary, Dr. of Science, 7 Ruede la Feuillade, Paris - This new ferruginous medicine contains the elements of the bones and blood, and iron, in a liquid state. From observations made in the Paris hospitals, and detailed in the Prospectus, it is superior to ferruginous pills, lactate of iron, iron reduced by hydrogen, pills and syrap of the iedide of iron, and cures rapidly stemach complaints, painful digestion, poverty of the blood, loss of strength and appetite,

and the diseases incident to females. It is the best adjunct to Cod liver oil, and the best preserver of health in tropical climates.

No more Copaiba; or Cubebs.

#### CAPSULES OF MATCO VEGETALIS.

of Paris by the celebrated Dr. RICORD, and are found greatly superior to all the preparations of Copaiba, Cubebs, &c., and Mineral remedies. The Liquid Extractis used in recent cases, and the Capsules in the more chronic; and where all other Medicine have failed, these preparations will always effect a cure.

General Depot.

In Paris, at M. M. GRIMAULT & Co, Chemists 7, Rue de la Feuiell-

In London, at Newberry & Sons, 45, St. Paul's Churchyard.

In Madras, at BARRIE & Co., and at every good Druggists of India.

#### NOTICE TO SUBSCRIBERS.

We tender our sincere thanks to our subscribers for the encouragement we have received hitherto at their hands towards the up keep of our Journal.

We shall feel obliged if they will kindly send in their subscriptions at an early date as the year is drawing to a close.

# Whe Weyson Watriot,

### OUR MILITARY EXPENDITURE.

As the Patriot of Ceylon, we share the feelings of the European Planters, Merchants and others who lately demanded from the Secretary of State the reduction of our tribute unto Ceazar. Their prayers for the restoration of the £ 30,000. it would seem, have been answered. We quote the very words of the answer. "The sum of £ 30,000. already set apart by the Ceylon Government, but not appropriated to be retained for the purposes of improved Barrack and Hospital accommodation." The other prayer was, that the Legislative Council should grant payments out of the Revenue for Military expenditure instead of appropriation by the Secretary of State, by his simple direction to the Governor. This prayer has also been granted on condition that an Ordinance is prepared in sa-tisfactory shape for "the sum of £ 100,000. to be set apart as the fixed sum or commutation referred to for the coming year, this sum rising to £135,000. a few years hence, subject to the results of the proposed enquiry, and to be paid over to the Imperial Government in diminution of the votes of Parliament."

We observe that whilst the Secretary of State pays a compliment to the late Governor for the economy which enabled the Colony, to pay this increased contribution to the Military Chest, our contemporary the "Colombo Observer" abuses the Colonial Secretary for the same cause. The feeling of the Press and public seems to be against these increasing contributions; and we hear only individual opinions (perhaps not without weight) in excuse or justification of the Imperial policy. This is truly a subject deserving of great consideration and every succeeding week will probably bring from Colombo and Kandy much news of the disappointment of those who have met the Secretary of State with so much courage if not success. For some reason or other our political agitations have not of late been so successful. And the Legislative Council also, that joined in the general protest will now have a difficult task. "Can palmyrah fruit be suspended from the neck of a little bird." We have said with the Tamil proverb.

## IRRIGATION.

In our last we alluded to the benefit of having a Bank in Jaffna. The introduction of capital is indeed a great advantage, chiefly to the agriculturist. It at once puts an end to petty usury and the barbarous system of raising money on personal ornaments, a system which can be of no extensive use in improving the condition of the poor

farmer or renovating his field. To dig a well through a limestone bottom, to build up its sides and to mount a Well-sweep will coast nearly the market value of the land which can be immediately irrigated by the Well. When the farmer is able to obtain his £20. or £30. by the assistance of friends, who are now able to assist him on account of the Bank having introduced capital in the Country, it is probable that more land will be brought into cultivation and that Irrigation will be more extensively at the command of the farmer independently of the changes of the seasons.

But as we asked in our last -Have we reached the limit of improvement? It will appear, not, when we consider how much labor can be saved-By the truly excellent contrivance of the wellsweep, this is indeed done to some extent, but in seasons of drought, do we not require more powerful machinery and will not such machinery at all times be productive of great economy of labour-If such are the benefits derivable from modern discoveries and European machinery we may reasonably conclude that we have not reached the utmost limit of improvement. The question is thereupon reduced to one of cost—the probable cost and returns of attempting cultivation on a large scale and with the assistance of powerful machinery for irrigation. We do not however see any signs of the proposal to which we have before this alluded.

## BURGLARY AND AGGRAVATED ASSAULT

We regret to learn that a daring act of burglary and assault took place at Catchay. The Justice of the Peace at Chavagacherry took down the complaint of the assaulted parties on Tuesday morning the 1st Inst. and one of the complainants having been very seriously wounded was sent over to Dr. Wambeek for medical treatment. He is now at Jaffna and continues we hear in a poor

The facts of the case seem to be as follows: the owner of the house where the burglary was committed came to Jaffna the previous day and received an amount of £22.10. from some Nattocotta Chitties and took it home which, it is said was known to a few of the burglars.

Although there were two families in the said house, the Burglers entered the apartment of that man whom they knew to have taken money from Jaffin and a struggle took place between the parties. By this time, those that were in the next room also arose and went into the room where the burglars were, and had each the lobe of one of his ears cut off. After which the thieves got out and in their attempt to escape, the owner of the house got hold of one of them in the compound, and the theives seeing that they were in a very awkward position, one of them came forward and inflicted three serious cuts on the side of the hold er. The man became senseless and left hold of the villain and they all escaped.

The man appeared almost senseless when he was brought before the Justice of the Peace and his life even is in danger. We hope these rascals will be caught.

## LAW EXAMINATION.

We understand that the Examination of Candidates for Advocates and Proctors was held at Colombo on the 1st. and 3rd. Instants instead of the 31st. ultimo, as appointed at first. And as a result of the examination, we hear that Messrs. Temple, Eaton and S. Grenier were admitted as Advocates of the Supreme Court and amongst those that passed as Proctors, Mr. Charles Straatenburg of Jaffna was admitted as a Proctor of the District Court of Jaffna.

## THE SUPREME COURT.

As we intimated previously, Mr. Justice Thompson has left Ceylon for England and the mantle has fallen upon Mr. Charles Stewart who was accordingly sworn in as Junior Puisne Justice at 11½ on Thurs day morning, the 3rd instant, with a salute of nine guns.

# THE PEARL BANKS.

It appears from the Colonial Secretary's remarks in the Legislative Council, on the 2nd instant, that one "Dr M' Donald a naval surgeon" is about to be appointed to inspect and oversee the Pearl Banks with a salary of £1000 per annam and allowances, for the next 2 years. This is done, it is said, under instructions from the Secretary of State.

#### MADRAS AND COLOMBO STEAM SHIP COMPANY.

We understand from the "Observer" of the 31st. ultimo, that the arrangement for the purchase of the Colonial Steamer "Pearl" by this company is concluded so far as our Government is concerned and that the "Steam er" will be handed over to the Company soon after the sanction of the Secretary of State is obtained from England.

We would also inform our readers that from an Advertisement in the "Observer" of the same date, it appears that there are 25 shares in this company for sale and persons wishing to purchase any of the shares may do so by applying to the managers of the Mercantile and Oriental Banks.

What does the Colonial Secretary propose to grant to the North and Eastern Provinces in the place of the steamer Pearl?

What are the Planters and the Merchants of these Provinces doing that thty take no care of their interest in the "Pearl?"

## AWFUL COST OF CIVIL WAR.

A New-York News-paper reckons the cost of the American war thus.

Expenditure on the Army and Navy,
Bounties paid by States and Towns,
Loss of the labour of the killed and maimed,
Loss of 3 years' labour of other soldiers,
Loss of property destroyed at sea,
Loss of profits of commerce,
Loss of property destroyed on land,
Pensions to wounded and widows,

600,000,000 90,000,000 90,000,000 400,000,000 1,600,000,000 60,000,000 140,000,000 40,000,000 80,000,000 3,010,000,000

## 

(From our Paris Correspondent.)

Paris, Oct. 0th, 1864

At length the Moniteur has spoken, and no doubt to make up for its long silence, it has spoken lengthily if not clearly-not content with publishing the text of the convention, it criticises and comments upon it. First of all is a protocol which fixes as starting points of the delay of two years the royal decree which will sanction the law voted by the Chambers, for the Italion Government thinks proper to consult the Parliament under such important circumstances. Afterwards follow two despatches of Drouyn de L'hugs to Mr. de Lartiges French Ambassador at Rome and Mr. Malocet Ambassador at Turin.

The contents of all these documents do not modify the news of the first day; it confirms and completes them. There is no more doubt, the change of the Capital was the motive which determined the promise of evaeuation. The people of Turin did not make a mistake in protesting in the name of outraged national dignityand displaying their indignation, at a bargain which allowed a foreigner to dispose of the destinies of Italy.

At the present moment a sullen, sad, and calm resignation reign in the Piedmontese Capital; resistance has become impossible— for the rest of Italy has prohas become impossible—for the rest of many has pronounced almost unanimously in favor of the convention of the 15th of September. Milan, Naples and Sicily openly approve the treaty and claim the transfer of the Capital of the kingdom into another city than Turin.— Is it the road to Rome?

It is well to mark that the name of Florence is nowhere pronounced-neither in the treaty nor protocol. Is there a secret clause which irrevocably designates Florence? Or is the Parliament to decide the question is This latter seems to be the admitted hypothesis.—Several names have been mentioned; as Perouse, and Reggio, little insignificant towns which seem to shew clearly that it is but a provisional choice, and also to cut short the municipal rivalries of the great Italian cities. At Naples hope is great, and this secret desire produced at a meeting of 6,000 persons, the exceptional phenomenon of punicipal second between the most al phenomenon of unanimous accord between the most different parties: Tupputi, Chief of the national guard, Nicotun the friend of Mozzim, Settembrini, the soul of the Consortosia, were of the same opinion. No hopis left for Turin. It is true good compensation is promised her. She is to be the Military Capital of Italy—the seat of the Court of Cassation. Victor Emmanuel has already given Piedmont some consolation by naming a ministry almost exclusively composed of Piedmontese. The Le Marmora cabinet will follow the Cavour politics with a military tint. Ricasoli (this was forseen) has refused office in the new ministry but forseen) has refused office in the new ministry but has promised his support, which will assure a respeta-able majority to the Cabinet. We must however expect a violent discussion.

There are still many unexplained points in the Convention. Does the Italian Government renounce Rome? says the Constitutional, and the Emperor only consents to the evacuation on account of this abdication. "No" says the Minghetti Cabinet in its report to the king. "It does not in any way diminish the right or the aspirations of the nation." The signers of the Contract have the right to interpret it. According to them the national right which rectains Rome, is not incompatible with the treaty of 15th September. How can we conciliate these two contradictory opinions? The interpre tation is not the same at Turin as at Paris. ans only accept the convention because they hope to violate it. Besides is not this the fate of all political trea-

If we consult the documents emanating from the French Government we find the same uncertainty. The despatch of Mr. de Lartigis, so full of reserve and respect for the Holy Father, is at the bottom but a severe accusation of the Pontifical Government. It proves the imposibility of prolonging an occupation, contrary to principles, and which throws on the French Government a part of the responsipility of acts which it discusses. it disapproves.

On the one hand the French Government speaks of the maintenance of the Pontifical power and on the other endeavours to show the impossibility of a Government, whose every tendency is opposed to modern ideas. The letter of the treaty desires the safety of the temporal power, the spirit desires its death. The treaty is wanting in frankness unless Napoleon III is silly enough to dream of the reconciliation of the Papacy with Italy and the two sovereigns living in an edifying harmony!

The fall of the temporal alone can bring about accord between the Pope and the king of Italy; we must wait for that until the Pope ceases to be king and contents himself with being Pontiff, until then there will be rivalry, hostility, and struggle.

In the meantime the Vatican is thinking of raising an army. It has thought of the Pole sand atterwards a corps of 6000 volunteers recruited from the French army which would be simply a disguised prolongation of the occupation. Merode has sounded Lomoriciere. also said that the Emperor himself has created a plan of a Pontifical army but what appears certain is that the Holy seat will not make an appeal to the Catholic powers, and will not demand an army to replace the French

army. France will not give up her place to another.

Austria is severely stung by the Convention; but what can she do? Arm and cross the Mincio? the state of her Finances the excitement in Venice, her diplomatic isolation,—all engage her to remain quiet. There would even be on her part a certain talent in following the advice of Lord Clarendon and recognising

the Kingdom of Italy.

A Coup d'etat seems to be preparing at Copenhagen, and this will not have victory for a pretext for Christian IX decidedly bows to the will of the Conqueror. He yields on the question of frontiers -he yields on the question of finance; the Danish plenipotentiaries on the question of huance; the Danish plempotentiaries simply try to save the indemnity of the Sound and to share it between Denmark and the Duchies. How is it that Denmark has abandoned the supreme hope it so recently manifested? The delays sought by her offered her a last chance; she reckoned on profiting by the preoccupation given to Austria by the treaty of the 15th September, but Austria, and Pressia game their 15th September, but Austria and Prussia cease their discords in face of a common enemy. To oppress the weak they understand each other perfectly. It was necessary to bring Denmark to a prompt concession and they adopted the most odious means; positive torture-nothing more or less. The Berlin Gazette officille contains a note on this subject which cannot be otherwise than instructive: "Austria and Prussia have put most rigorously into vigour the conditions of the armistice she was so careful in using. The Governor of Jutland has already taken some measures to remind the Danes of the sentiment of foreign domination. (The formula is not wanting in grace, the sentiment of foreign domination!) "we must hope these measures will suffice and that the conquerors will not be obliged to arrive at an effective peace, to make a more severe use of the stipulations of the treaty!"—which means that if the excess of suffering does not draw a consent from the unfortunate Denmark, the executioners will tighten the cords 30,000 men are installed in Jutland and live at the expense of the inhabitants. The revenue of the Peninsula being insufficient to defray the expenses of the corps d'occupation all the merchan dise coming from the Isles has been taxed by the Castoms; the functionaries were forbidden any commuorders from the military and Prussian authorities. All infraction is judged and punished by martial law, the entry of the Journals from the Islands is interdicted—A very pretty rule! Denmark will yield and Christian furious will avenge himself on his people.

The alliance of the House of Glucksbury with the

House of Russia is already bearing fruit. It is a question of modifying the Constitution and taking from the Danes a part of their liberty. These reforms (this word is arranged to a variety of senses) and have been very spiritedly discussed in a recent council of Ministers. The garrison of the Capital is daily increasing,-when liberty decreases the army increases—that is only in the

All the English Journals proudly display in their columns the report on the state of the Treasury; they are vain; of their riches they are right, the results obtained are admirable. In spite of the reduction in the Income Tax and the Customs, the revenue has increased, and there is a good balance in hand. The applica-tion of the Treaty of Commerce with France is successful and will conciliate British trade. The Press does well to speak of this prosperity and display it like the gold and silver in the shop window of a money changer,

It ought however to reveal the griefs of the black country; there are some terrible shadows in this brilliant picture. The Staffordshire miners are on strike; the masters will not yield and the workmen are obstin-

ate. More than 30,000 miners are idle and the means of the helping association, is exhausted but they are sustained by other English workmen's associations who happily support one another as powerfully as the landed Aristocracy-the Manufacturers or Capitalists, assist

Members of their own society.

All the miners refuse to work; they accuse the proprietors of mines of having lowered unnecessarily the salary of the workmen for the purpose of bringing about the strike and thus cry a dearth of Coal, which allows of the selling the worst coal at a good price. The workmen do not appear disposed to submit; they prefer to emigrate in bands to America where they will find work in the mines of Panallania.

in the mines of Pensylvania. The masters are also barbarously obstinate. In the meetings at Birmingham and Manchester they have adopted most inhuman resolutions. The question is becoming grave; the Birmingham manufacturers will be a support of and and so the support of and support of an and support of an and support of an and support of an another order orde have to close their works for want of coal and 50,000 additional workmen will be thrown on the streets. is not only the miner who is to be feared; a very significant movement is taking place in England; discontent is increasing and becoming general in the class of English workmen; the black country demands not simply the re-establishment of a sufficient salary; it is no longer bread that it asks for, it is justice, right. The workmen have adopted a programme; the strike is changing into a revolution, and old aristocratic England, so hard on the poor and so merciless to the workmen, is seriously menaced. Why then does the press remain silent?

The English commercial would has just received a rude shock; the Bank of Leeds has suspended payment The Bank of Leeds has existed since 1838. It was a Bank of deposit. Its rominal capital was a million sterling of which £110,000 only had been called up. Since its creation the dividends had never been less than 15 per cent; and the deficit amounts to £317,663 6s. 11d. that is to say to a sum 3 times greater than the called up capital, and twice as much as the amounts

of its deposits. The financial scandal has spread great uneasiness! the depositors of the different banks became alarmed and reclaimed their money and the panic has resulted in the failure of some of these establishments. The city is in a dreadful state, an immense amount of business had been transacted of a very doubtful character; the market was inundated with a quantity of worthless paper which only represented the hopes of speculators. The result is a crisis and disaster. Several important houses have succumbed. The panic has lasted a long time; the funds of the Bank being low the rate of discount has risen rapidly. It is now at 9 p. c. However the impression produced in the commercial world is be-

coming effaced and the money market is getting better. Lord Wodehouse is about to occupy the post of the Lord Lieutenant of Ireland. It was thought this use-less and expensive office would have been abolished; and then again it was a question of naming the Prince of Wales to fill this important position, which measure would have gone a long way to conciliate the Irish. The plan was most favorably received by the Prince but the Queen refused her consent.

The Queen Christina has returned to Madrid after an absence of 10 years! The interview with Isabella was most affecting; the Journals one and all shed tears of joy. Does Christina feel herself cured of the mania of

intrigueing. Her stay will not be very long: the order of exile is abolished but it is generally thought she will banish herself voluntarily and only pay occasional visits

Another exile has also returned to Madrid, General prim. He arrives to take a part in the electoral struggle which will be lively althor the Democratic party persists in its system of abstention the liberals will all go to the poll. But with the means which the government have at their disposal they are sure of the Majority beforehand. Narvaez has displayed considerable a-bility the press is amnested the fines are to be reimbursed and the exiled generals are recalled. There are really many people who seriously believe in the Liberalism of Narvaez and Gonzales Brayo-! by what miracle have these two been converted? A miracle easy to understand. The elections are approaching and even in the Country it is well to dissimulate afterwards the natural state of affairs will return at a gallop. The Narvaez and the Gongales Bravo never change. Who have they chosen for their ambassador to Paris. Montheir predecessor. It is not to get rid of his presence at Madrid that they send him to France. Mon fell to heavily to be able to recover himself easily-Mon is a disciple of Napoleon III, and absolutism willingly demands advice at the Tuileries. Mon is the link between Narvaez and the Emperor.

The Spanish Cabinet has two heavy bullets attached to its heels-the affair of the Chinchona Isles and that of St. Domingo-It would be glad to get rid of them but what is to be done with that suspicious Spanish pride? The Admiral Pinzon has been recalled and replaced by the Admiral Parega; this measure is indicative of a conciliation.

As to St. Domingo-in spite of the pompous recitals and boasted victories of the Spanish Journals the reports spread that the insurrection is at an end. We know what to reckon on. The soldiers only fight with discouragement in this war as disastrous as it is unjust. The victims may be counted by thousands and there is not a port in the Spanish Antilles which is not encumbered with sick and wounded coming from Saint Domingo.

The Soldiers who start for an expedition have adopted this chorus, unfortunately too true:

Gandara of Primo Rivero

Nos Elevaz al Motadero

The Spaniards dare not leave two or three points which they occupy on the Dominican territory without being immediately attacked. Every column which goes out returns with a loss of 40 or 50 men-Since the commencement of the struggle there have been more than 30,000 men but hors de combat. The yellow fever makes immense holes in their ranks,

Can the Spanish Government for a false point of honour persist in a disastrous enterprise which draws after it the exhaustion of two people. The Dominicans are decided-in spite of or rather on account of the confiscations with which the Governor strikes the least of the rebels-to perish to the last man rather than leave their towns in the power of the Spanish-The situation is critical, alarming; and the Cabinetseems disposed com-pletely to abandon St. Domingo; this will be the wis-est course to follow-but for this reason we fear there are many chances it will not be carried out.

In France more than ever, promised liberal reforms are forgotten. The system of speaking ministers triumphs. Ministerial responsibility is thrown on one side as sus-picious and Mr. De Vuitry passes from the direction of the Bank to the Presidency of the Council of State; it is he who will defend the financial measures of Government before the corps Legislatif. Rouland re-places Vuitry at the Bank. He was a jurisconsult, then a minister, and is now made a financier. What aptitude! Where has he made his financial studies? An excellent Magistrate-he may make a sorry director. He has rendered services it is but just he should be paid, and the chief of the Bank has an enormous salary-it would have been quite as original to have sought a director of the Bank at the Court of Cassation.

A great noise has lately been made with respect to a circular emanating from the minister of public instruction. It recommends professors of the faculty in the provinces to open a course of public lectures in the great towns which are not the seat of a faculty.

This measure proves the want of instruction which is felt even among the working classes. To what is this re markable movement due? To the free teaching which has been so courageously and so painfully unaugurated in the conferences of the Rue de la Paix and at the Salle Barthelemy. Does the measure proposed by Mr. Darney reply to this thirst for instruction so manifestly proved to be wanted. What is the use of ambulating professors going from town to town and promenading the light of official science? Let every one be able to ascend the rostrum and we shall soon not require this droll sort of teaching; but that is just what is not wanted; authority wishes to control ideas, put its own seal on instruction; she is avaricious of her authorisations. She has closed the mouths of Henry Martin.-Prevost, Paradol and Moris. It is not precisely general ideas but her own ideas she wishes spread abroad. On the one hand the people claim the right of learning and on the other the state will not hear of any other than her own doctrines being taught. This is why Mr. Durny closed the free teaching of the Salle Barthelemy and employs a middle coure, insufficient, impotent, simply ridiculous. The procession of official professors in the great towns!

The 4th of November is approaching and it is this memorable date which will decide the fate of the American Union. The nearer the fatal term approaches, the more circumscribed becomes the struggle. Intestine divisions disappear, all shades unite in a common idea; there are now but two Candidates McLellan and Lincoln. It is not without resistance that the peace democrats have adopted for Candidate the young general of the army of the Potomac. The factitieus unanimity of Chicago did not last long. Pressed to accept the candidature McLellan contrary to electoral custom denied the Chicago platform and edited his own programme which may be resumed in one word-the Union before every thing even with war. The Copperheads, furious cried treason. Vallandingham was arrested in the midst of his electoral tour after having read the letter of McLellan. The chiefs of the Copperheads took council together and it was thought for a moment that they would call together another convention and elect a more docile Caudidate, more dispose ed to sanction the separation from the South. However better counselled for their own interests, in order not to divide the Democratic forces they decided on sustaining the candidature of McLellan, but the Copperheads are discouraged. They understand how serious and humiliating for them is this profession of Unionist faith coming from the democratic party; the peace democrats have been able to see what little influence they have in the country.

United behind the name of McLellan the democrats are serious adversaries, Happily Freemont setting a good example has retired from the arena engaging his friends to vote for Lincoln whom he does not however like; but as he says to excuse his resignation "The Union of the Democratic party has become a necessity of the first order." McLellan may well wish for Union, it is time the Star spangter banner should be freed from its stains. The hour of freedom has rung with Lincoln for President it is Union with Emancipation--may it be

## COLOMBO.

Mr Justice Thompson having left for England on leave of whence, Mr. Charles Stewart, concerning whose prospect I informed your readers sometime ago

was sworn in yesterday, as acting Puisne Justice. Besides the Advocates who were present to honor the occasion, a large number of spectators crouded the Supreme Court house to enjoy the scene and satisfy their curiosity. Our much respected Senior Puisne Justice ad-ministered the oath of alligiance in solemn and becoming manner and the firing of minute guns added to the dignity of the occasion. Mr. Barwick from Kandy succeeded Mr. Steward as D. Q. A. Stewart will take the Northern circuit in January next.

The law apprentices underwent the expected ordeal on the 1st and 3rd instant and not on the 31st ultimo as it was first arranged; and all successfully passed the Rubicon with the exception of one unlucky candidate whose mental anguish in consequence of losing the object he humbly aimed at and patiently laboured for three long years, I scarcely need describe.

The inefficiency and utter werthlessness of the Police

Force, have forced the Nattucotta Chetties and other native Merchants to petition the Legislative Council through the Queen's Advocate, to thoroughly improve the establishment. It is only a few nights ago, the notorious Akeelandum's house was broken into and spoliated, at the Brassfounders' Steet.

We have lots of rain in the place.
Colombo, 4th October 1864.

KANDY.

(From our special Correspondent.)
Ariacooty, the Shroff of the Mercantile Bank, a native of Jaffna, has bolted, and a default of about £4000 has been reported. A warrant has been issued against him, and the police are carrying on a vigrous search. There cannot be the least doubt that if he is in Ceylon, he will be caught before any long time elapses. The general idea is that the man is in the Town of Kandy, but it is very improbable that he will continue to remain here when there is such an excitement prevailing in consequence of his deeds. A number of letters with his signature bearing the Kandy Post-mark, have been sent to several persons; but it is not sure whether this is only a policy of his to turn the suspecion into other channels or whether these are his genuine productions. Almost all the houses in kandy of natives of Jaffna have been searched by the police and special constables in plain clothes are out in pursuit of him. Let us hope that he will soon be apprehended.
Kandy, 1st Novr. 1864.

#### A QUESTION.

Sir, When I first read the article in the "Jaffna Freeman," when I have read the article in the Januar recenan, which referred to our Police Magistrate Mr. Hole and the Deputy Queen's Advocate Mr. Nell, I attempted to drop a line to you and say that the staements contained in that article were simply untrue, but circumstances obliged me to defer the matter, and now seeing that matters get worse, and acting on the principle "Better late than never" I crave of you for an insertion

of the following few lines in your very next.

There was a J. P. case tried before Mr. Hole which was dismissed at once for want of evidence against the accused. A petition was then presented to Mr. Nell about the case with the false statements, which when referred to Mr. Hole, he denied the truth of the Petition and explained the matter to Mr. Nell The explanation was accepted by the D. Q. A. This is all that transpired in the case and none what is all this fuss

But my question is still not asked The 'Jaffaa Free-man' in his issue of the 20th ultimo made certain statements and you in your issue of the 28th ultimo denied the truth of those statements, Now to all appearance, the issue is joined between the two Journalists. Whose duty is it now to produce evidence and adduce proof of the alligations? What does Taylor say on the point? What does Rascoe say? The 'Freeman,' in his last issue very boldly challenges you and asks you to adduce evidence. The question of onus is now to be first decided but if what people generally say that he who asserts the affirmation of a proposition ought to prove, is correct. I rather think, the "Freeman" is the party who has to supboena his witnesses.

Kayts, Novr. 8th 1864.

More Anon.

## GRAVE AND GAY.

MR. Dickson, a coloured barber, in a large town, was shaving one of his customers, when a conversation occurred between them respecting Mr. Dickson's former connection with a coloured church in that place:—"I believe you are connected with the church in Elm Street, are you not, Mr. Dickson?" said the customer, "No, sah, not at all" Why did you leave your conne if I may be permitted to ask?"-"Well, I'll tell you, sap," said Mr. Dickson, sharpening a concave razor on the palm of his hand, "it was just like dis I jined the church in good fait;' I gave ten dollars towards de stated gospel da fus' year and de church people call me Brudder Dickson; the second year my business was not so good, and I gib only five dollars Dat year people call me Mr. Dicksou. Dis razor hurt you, sah?"—No the razor goes tolerably well."—Well, sah, the third year I feel berry poor; had sickness in my family; and didn't gib nothin' for prechin.' Well, sah, arter dat dey call me 'dat ole nigger Dickson!' and I left' em."-New York Albion.

## இலங்காபிமானி.

தஅளைசம் இறை ஐப்பசி மூ முகர் உ.

## ORIENTAL BANK CORPORATION. விளம்பரம்.

ஒறியேன்றல் வங்குச்சாலே.

இதன் உதவிச்சாணியோன்று சென்றமாதம் லிசுர் நிகதி செ வ்வாய்க்கிறமை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்து இப்பொழுதா டைபெற்றுவருகிறது.

கடபடியான பணவைப்புக் கணக்குக்காரியங்கள் இப்பொ

முத அதிற் தொடங்கப்படலாம்.

முக அதற சொடக்கப்படலாம்.
சேமத் திற்காய்க் கட்டும்பணங்கள் ஒருமாசம், இரண்டுமாசம், ஆற மாசக்கோலங்களுக்கு ஆவ்விடம் வைக்கப்படலாம்.
அப்படி வைக்கப்படும் பணத்திற்கு வருடமொன்றிற்கு முறையே அற்றுக்கு, மூன்று, காறு, ஆறவீகம் வட்டிகொடுக்கப்படும்.
பணக்கோரிப்பிற்காய் அந்தத்த இடங்களுக்குரிய கைச்சிட்டுக ஞம் ஏற்கப்படும்.

கும் ஏற்கப்படும்.

தல் ஸ்தானத்திலிருந்து இத்தொலியசாணேயச்சேர்ந்த சகல
இரைச்சாண்யின் பேருக்கும், சென்னத் திரவியசாணையச்சேர்ந்
த சொச்சியின் உதவித் திரவியசாணேயின் பேருக்கும், ஸ்கொற்ற
ந்தைச்சேர்ந்த தேசத்திற்கும், மாகாணத்துக்கும், வர்த்தகத்த
க்குமடுத்த சகல கின்த திரவியசாணேகளின் பேருக்கும், அயரல
க்கைச்சேர்ந்த மாகாணத் திரவியசாணகளின் பேருக்கும் உண் டிகள் கொடுக்கப்படும்.

உண்டி மாற்றத்துக்குரிய கழிவு முதலானகாரியங்களின் விவ சங்கள் இத்திரவியசாலுமிற்கானே தெரிந்தகொள்ளலாம்.

ஆர். வி. டன்லோப், உதவிக்காரியகர்த்தர். ஏ. எவ். வில்ஸ்வோட், சம்பிரதிக்கணக்கர்.

## விளம்பரம்.

சேன்னபட்டணத்தில் முதற்தரத்தில் இலே ஞ்சி இதன்கீழ்க் கையோப்பம் வைத்திருக்கிறவ ருடம் முன்றமுழம் லக சிலீங்காகக் கைப்பண த்துக்கு வாங்கிக்கோள்ளலாம்.

சி. கனகரத்தினம்.

மானிப்பாய்.

#### விளம்பாம்.

ஒரு மிசவும் வசதியான பல்லாக்குவண்டில் விண்க்குவாங்கப் பிரியமுள்ளவர்கள் மாழ்ப்பாணம் சீதாரி குடி இ. டி. கீக்கிலா சு என்பவரிடம் கேட்டுவாங்கிக்கொள்ளலாம்.

## Dinner party at Vadomiratchy. வடமிருட்சி விருந்து.

அதிபர்க்கு வர்தனம் அன்புடன்றர்தனம்.

ஐயானே, துபாகு, யான் சென்றமாசம் மிசு ந் இதை விடுத்த புதினத் திரட்டை அமது புதினப்பத்திரிகையீற் பிரகடஞ்செய்தமையால், அமதுபு துருபேட்குகளியாவரும் புதினக்கேலி தீர்ந்தனர்போலும். இப் பொழுத இதனடியில் யான் வரைந்திரும் விருந்தருந்தலாதி சங் கதுப்பொழிப்பை அமதபத்திரிகையிற்றிரும்படிக்கத்திற்கோ ந்றும்படிசெய்யுமாறு வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

ந்றுட்படிசெய்புமாறு வேண்டிக்கொள்ளதைறன.
வல்றுவெட்டிக்குறையில் வளிக்கும் நீ. நீ. குழக்கைவேறுப் பின்கையவர்கள் போருட்டு அவர் மித்திரரிருவரும் அருத்திய வி ருந்தின் கிறப்பை முன்னூரைத்தேன். ஆயின் வல்றுவெட்டிக் கறை உங்களாவில் மேற்படி பின்கேயவர்களின்பொருட்டாய் ஆ டல்பாடல் முதலிய காட்சிபுடன் கடாத்தப்பட்ட விருக்கை உ வகோபகாரி அமது பத்திரிகையில் விரித்தைரத்தையையல் யா

னம் அதைக் கெரிக்கரைச்சல் அவகிபமன்று.

னும் அதைக் கெரிக்கரைச்சல் அவசிபமன்று.
புரோபகார தயான சற்குண நிதியாகிய பருக்கிக்கறை உடையார் நீ. நீ. கதிர்காமர் தம்பையா அவர்கள் சென்ற ஐப்படுமாக ம் உசு ந் திக்கியாகிய சொடியார்க்கும் வர்த்ககபரிவாரக்கோடு மேற்படி பின்பையர்களுக்கு ஒர் கிறைவிருந்திட்டனர். அவரக கொக்கருகே நாட்டிய நாற்கம்பத்திற் பூட்டிய பலலிக் அவசங்கள் உத்தர தட்சண திசைகளினின்று வரும் விருர்துக்குழாங்க கே இச்சாணக்கு வம்மின்கள், வம்மின்களே ஆகாபத்தானந்தி த்தாடி அழைக்கச் சூலர் வரக்களுடார்கள் கரைக்கள் பரைக்க காட்டிய மரக்கள் வருக்கிகளிலிருக்கத் தாட்பூலாதி களிப்புடன்றார்க்க காட்டிய விகேகு காட்கியைத் கரிகத்தனர். பின்னர் தேதாத சூட்சியைக் ந்காவிகள்ல ருக்கத் தாமபூலான களப்படி அறையுக்கும் வ இதை காட்டுமைத் தரிகித்தனர். பின்னர் தோரக சூட்கியைக் கொதித்தனர். இக்கேளிக்கைகள் சமாப் இயாதல் கண்டு கிலந்த எந்கோழ் இம் அவரு தரங்கோடிய வாடாது விருர்களுக்கு சற் காரம்பித்து நாளுவித் சுவை செறிந்த உணவையுட்கொண்டு வி சாரம்பத்தி முந்துக்களுத்தா விடைபெற்று கடையுற்றுள் கிடையுற்றனர். மேற்கூறிய சுதர்விருந்திற்கும் காரணராகிய பின்மேயவர்கள்

தாம் கொழுப்பிற்குக் கடிதிற் பிரயாணப்படவெண்ணி அவ்வி ருந்துக்கருத்தாக்களாகிய தம் நண்பர்க்கும் பிறகேபர்க்கும் எ ஆயோர்க்கும் விருந்தளித்த ஆணேவரையும் ஒரே சமூகத்திற கண்டு களித்துப் பிரியாவிடைபெறும்பொருட்டு இம்மாசம் சுந் இசதி இரவு ஒர் அரும் பெரும் விருந்த வல்றுவெட்டித்தறை அ ம்மன்சோவிலண்டையில் அவேச காட்செயோடருத்தினர். ஆ நினேன் மானியே விருர்தெனும் மேகம் பருத்தித்துறையில் வ இத்கும் ஈ. ஈ. மயில்வாகனம்பிள்ஃயவர்கள் மர்கன மண்டபத் இற் படிர்து காஞலிக் தோகபேதசிதத்தோடு இத்இத்தலாஇ அறசுவைசெற்கே உணமுமாள் பொழுக்கு வின்னாக கடக்கடன் த் தெற்கோட்டமோடிக் சறணவாயில் றீ. றீ. மணிபம் வயித்தி விங்க முதலியார் அவர்கள் வங்களாலிலக் கங்குலிற்றங்கிக் கா ம்பூலாடு தெரவியங்களேயும் பன்னிராதி கர்தவர்க்கங்களேயும் மல் குளையாது புட்பங்களேயும் இந்ததுபோற்பிறர்க்கிய்த்தையில் இ யேன வருவித்ததுமன்றி மேற்கூறியவாறே தேச்சனையையும் அளிச்சதே. பின்னர்த் தென்றல்வினைமையற்றி இம்மேகம் வ டதுசைரோக்கி அருமருந்தன்ன அன்னத்தைப் பொன்செறிர்த்க ந்தாஞ்சேர்க்க தன்னின்றின்றுடன் கொணர்க்கு வல்லுவெ ட்டித்ததை வக்களாகிற் குமீலிசையோடு புட்பங்கள் சொரிந்து நூதன பரதாரட்டியாடிப்பை யாவருக் குடிக்கும்படி சோனுமா நூக்க ரியாய் வருஷிக்கச் சிலர் அன்னத்தைக் கண்ணுற்றபடலம் இன் நே வாகெத்தோம் வாகிக்கோம் வாகித்தோமெனப் பூடிக்கக் சா வைத்தைகளேச் சனசுனெனப் பொழிர்ததே. பலதிசையிலும்ப ரந்து கிரைந்துசெல்லம் இய்மேகம் பின்னும் பண்டைக் குண இசைரோக்கி மேறகறிய உடையாரது கிரகமீன கறுமியுறும்க்

கழ்க்கபடிக்கு கரக்ஸாமல்கமென உண்டியோம் ஈரட்டிபமழை பைப் பொழிர்ததே.

அப்பானிக் காகல்யே, இப்பேகம் கிலாரன் வானம்கீங்கிச் அப்பானிக் காதலைய, இமுமேகம் கில்லின் சென்றதெனப் பலரும் திச்சலிச்திருக்கக் காத்திராவண்ணம் வ ல்ஹிவட்டிச்சுறை அப்பன்சோலில் மதிலக்கடந்த அன்னடெ கிற்றேன்றிய மேன்மாடத்திற்றவ்கிப் பேற்வாய்ப் பீரங்கி ஒலி பேனும் இடிமுழக்கத்தோடு ஆற்பரிச்சு ராவுக்கேனும் பாவுக் சேனும் மண்ணுக்கேனும் இண்ணுக்கேனும் அடங்காப் பவுக் கேனும் மண்ணுக்கேனும் இண்ணுக்கேனும் அடங்காப் பவுக்

மித சுந்தரக்காட்கியை இர்திரச் சூட்கியை இறமார்துகின்றிடை விடாது வருஷித்ததே. அஃதெவ்வாறெனின், தெக்காரலங்கார மேன்மாடத்தின்கண் பற்பல தெத்திரப்படங் கன் கீரை கீரைபாயிலங்க சூனோப்பு முதலிய பலவையை நூன த்பேங்கள் பர்தி பர்தியாய் கின்று சுடர்கான்று தலங்கப் புட்ப தோறணங்கள் அக்கமும் பக்கமும் பலவர்ன மணிமாலே கிகர்த் தாறணைகள் அக்கூடும் பண்டும் பல்லவான டிணமான இன்க து அசைக்காடப், பல அதம்பைகள் சீப்பிட்டுச் சீப்பிட்டு காணி ச்கோணிப் பூமதேலியை காடப் பூசக்கு இகளுஞ் செவ்விழனிர் த்தாமக்கு இகளும் கட அட்ட இசையினின்றம் வேளாளகுல இ லசர்களும் வர்த்து இதாமணிகளும் ஏனேயோரும், பாதச்சாரி பண்டிச்சாரி குதிரைச்சாரி நகச்சாரிகளாய் ஆடையாப்பூணலங் கிருகராய்ப் பரர்து விறைந்து பரதாட்டியசாலேயீற் செறிர்து பர விய கம்பளங்கள் மீதிறைந்தனர். உறைபவே விருர்துக்கருத்தா வரிசை வரிசையாய் விடுத்த தாம்பூலா இதிரவியங்கள் இவர்கள் ஏற்றுச்சாற்றினர். சாற்றி இயற்கை அழகுடன் செயற்கை அழ கு செறிந்த நாட்டிய இரோமணிகள் ஒவ்வொருவரும் முறைமா திமாதி காட்டிய விஞேதத்தைப் பாராட்டிக் காட்ட அத்தைப்ப பலரும் சோட்டிய் பார்க்க ததிங்கிணதோர், ததிங்கிணதொட், ததிங்கிணதோர், என ஆட்டுவிப்பான் தன் திறமைபைக்காட் ட அதற்குத்தை அன்னகடையுடன் பிகு களிப்புடன் வெகு செ னிப்புடன் அபிரயங்காட்டி கீட்டினர். மேறும் விட்டில் எனு ம் நரம்புக்கருவியில் மாட்டிய குந்திகளில் கைவிரல்கள் தடிக தாடித்துச் சங்கேச்சுவையை யாவர்க்கும் ஊட்டின. இக்கே ளிக்கைகள் வேடிக்கையாய் மூற்றப்பெற்ற பின்னர் ரா. ரா. ம கூரியம் ஷமிக்தியலிங்க முதலியாரவர்களும் ரா. ரா. பிறக்கியலி யார் டுழில்வாகனப் பிள்கேயவர்களும் ரா. ரா. விண்டில் கேர்தையா வன்னி பளுரவர்களும் ா. ா. யாழ்ப்பாணவங்கிச்சிருப்பர் சரவ னமுத்தாபின்பேவர்களும் கர்தரோடை ம. க. முத்துக்குமா ரு அவர்களும் m. m. பருச்திக்கதை அரணுசலஞ்செட்டியா நவர்களும் வேறு பற்பல பிபபுக்களும் எஞ்சுபோரும் போசன சாஃவிற் சென்று சைவர்களாற் நீஞ்சுவையொழுகப் பாகஞ்செ ப்பப்பட்ட பல்லுனவுகள் உட்கொண்டு மீண்டு தாம்பூலந்தரி த்தப் பன்ணீர்தெளிக்கப்பெற்றுச் சர்தனர்தியிர்க்கு திருப்தி

இருக்கவே மேற்படி மணியம் அவர்கள் எளுர்துவின்று இப் பிரிபாலிடை விருந்தருத்திய பின்னபவர்களது சூறைதி சயங்கண் விதந்து இந்தாயாத்திரையை கினேர்து பிரியாவிடை கூறினர். பி ன்னர் மேற்படி பிறக்கிராசியாறவர்கள் முகிஃக் கண்ட மயிஃகி கர்ப்ப அரங்கிறெப்பாரமாய்கின்று சாகரிய சாமர்த்தியத்துட ன் மதுர வாக்குகள் பொழிர்து குழர்தைவேலப்பிள்ளபவர்களு க்குக் துதிமானேசூட்டி ஆடிப் பாடிப் பிரியாவிடை பிரியாவின் பிரிபாவிடையென மும்முறைபொழிய உகர்க கருத்திற்குச் சான்குப் எ. எ. மணிபம் அவர்கள் கேளுங்கள் கேளுங்கள் கேளுங்களெனப் பொழிய கிர்த்தசபையின் மித்திர குளாங்கள் ஆச்சரிபவசத்தராய்ச் சாதுஷ்டி சாசரத்தமுந்தினர். இவர்கள் இம்மொழிகள் செலிக்கபிழ்தாய்ப்பெற்ற விருந்திற் காரணகர் த்தவ்விய பின்கோயவர்களிடம் விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

இங்ஙனம், பண்டைக்கண்காணி. து அசு ம் ஆண்டு கார்த்திகைமாதம் எ ம் இகதி.

## (ருஅம் பக்கத்தொடர்ச்கி.)

அவன், அஞ்ஞானமெனும் இலக் கையிற் கொண்டுசென்று ான்மைபெனுக் திருச்சடையிடத்தில் துக்கபெனுஞ் இறைச்சாலேயில் வைத்தான், விவேகமாது துக் கபே:தபோடு இவ்வனயிருப்ப தப்பி மதி மாதிரிரும்பி சுத்தாத் மாவைச் சுச்திக் உல்துற்ற இரைகையிற்கோண்டு விபேசமானதக் காணுக வருர்திரடர்க் சுபாஅனுபூறியேனுங் களுக்கிடர்களி ப் பொருர்தினர் அவர் தயரை அருர்தினர் நடர்க்கைச் சுபானு பூதிசொல்லி இறக்க, அவர் அதை மறக்காத அல்லும்பகனும் காமமோகனனே வெல்ல மிண்த்த வளிச்செல்லும்போத இடை தடையான வரக்கனெனும் தட்டரைவெட்டி விபேசமாதைக்கா தடையான வரக்கின்னும் தட்டரைவெட்டி வீபேகமாதைக்கா ணுத கொர்தவர்கள் சஞ்சலமெனும் கிட்கிர்தமில்யில் வர்தா ர்கள். அப்பொழுத அமனமேனும் வாலி மற்கடமும் மனமெ ன்னும் தம்போகிய கக்கிறீபனும் யுத்தஞ்செய்து தத்தமிற்பி ரிந்திருர்தனர். மணமென்னுந் சுக்கிறீபன் உணர்வெனும் மந் திரியாயெ அனுமரும் சேட்டையெனும் எழுபதவெள்ளங்குர க்குகளுஞ்ஞன விம்மலோடு இம்மணம் தேட்காக உணர்வெ ப் மர்திரி சுத்தாத்மாவையும் தம்பி மனு மதிமர்திரியையுக்கண்ட ந்பு கமாஞர். அவரிடம்போஞர், அவரை ஃராரெக்குர், அவரிவ ரை ஃராரென்றூ, உணர்வேனும் மாநிரி கம் வரலானத் சொல்லி அமனம் மனமாகிய வாலி கக்கிறீபருடைய வரலாறுஞ்சொல்ல, மதிமர்திரி சுத்தாத்மாவின் எவ்லால் தம்வரலாறையுஞ் சொன் இவானும் இப்படி. உணர்வேனும் மக்திரி மனமெனஞ் சுக்கிறீபனுக்கு இவர்மகியையையுறைக்கச் சுத்தாத்மாவை உற வாடினர். ஏழுமராமரமெனுவ் சுல்விபைச் சுத்தாத்மாவைக்கொ ண்டு பரிசோதனேகண்டு அமனமாகிப வாலிபையும் வென்றுன். சச்சுவென்னும் மாரிக்காலத்தை நீத்தபின்னர் சேட்டைகளெனு ம் குரக்குச்சயினிபமும் அரசஞ்சிப மனமெனுஞ் சுக்கிறீபனும் உணர்வெனும் மர்திரிபாகிப அனுமாரும் அடக்கமெனும் ப டைத்திலவரும் சீதாமாதெனும் விவேகத்தைத் தேஷனபோது உணர்வெனுக் அரத்குகிய அனுமார் அஞ்ஞானமெனும் இலக் கையில் என்மைகிமை எனுக் இருக்கடையுடையவும் அரக்கிகளு டையவுள் கிறையிலிருப்பதைக் கண்டார். அப்போ காமமோ கனன் விவேசக்கோரு ன் உறுதியிற திறுத்தியாஞர். விவேகம் இறுதித்தக்கம் அடை யும்போது உணர்வெனுர் தூதன் அவள்பக்கம் அடைந்த கத் தாக்கமாவினதும் ஏனோ ஈற்குணங்களின்தம் விருத்திபையுறை க்க விவேகம் அருந்தபேற்றன. இனிமேல் ஈடக்கவேண்டி பதை போசக்க பண்ணிக்கொண்டு ஆடம்பாமெனும் அசோகவ னத்தை உணர்வெனக்குகள் அழக்கபோகு காபமோகனன் விடுத்த அற்குணங்களெனும் இராக்கதர்களே அதம் ண்ணிஞர். அவகண்டு, பகுமுகளுப்ப காமபோகனன் தன்ற இரேஷட்பு த்திரளுகிய வஞ்சகொளும் இர்திரசுத்திரனே அனுப்ப, உணர் வெனும் அனுமார் எதிர்த்துத் தர்திரசெய்னும் பாசக்காற் கட்டு ண்டனர். உஞ்சன் காமமோகனனிடம் உணர்வெளுக் குருகண் விட, அவர் கிலபுசத்தகள்சொல்ல அவன் கிருகச்சால்லி அவ ரைக்கொல்லக் கோபட்மூண்டபொல் கம்பியாகப் ஞாபமென க் விழுட்சனது கூடிய கட்ச இன்ன அத்து கணிக்குத் இலன்னை வை விஞ்ஞர்களிகளுள் இவிஞர்கட்டு உளர்களைக்கெற்றுள் கட

குக்கடாது சுத்தாத்துமாவினிடம் அடைக்கு கடக்ககை யுமை

க்ச, இன்படடைந்து சகலசமினியத்திஞேடும் உலககலக்கமெ கடற்கரையை அடைந்தனர். இப்பால் காமமோகனவே தும் இராவணக் தன்னுடைய அசத்தமென்னுர் சற்றத்தோடு சுத்தாத்து மாவினுடனே யுத்தஞ்செப்ப மர்திரஞ்செய்கபோது கற்குணங்களாயே பரிசாரசர் தத்தம் வீரவாதை ஒற்போது இதுதென்று ரியாயமெனுந்தம்பி வீடணக் பலபோதமோதத் த மையளுக்ப காமமோகனன் கினந்து காதவெண்ணினதினுல் அ வன் மனந்தளர்க்கு சுத்தாத்துமாவினிடம் அடைக்கலம்புகுர் தான். அதி ன்பின் அன்புகொண்டாடி உலககலக்கமெனுங் கட வில் வைராக்கியமெனுஞ் சேதுக்கட்டி அதின்மாற்கமாய் அஞ் ஞானபூமிக் கரையடைக்கு கடுத்திர்ப்பெனும் பாணேயத்திற் றங் பின்பு அச்சுத்தாத்துமா இரக்கமெனும் அங்கத்தேர் தனுப்பித் திருத்தல் இதையம் அவள் திருந்தாததி**ுல்** சத்தாத் தமாவும் காமமோகனும் அவரவர் சமினிபத்தோடும் முத்தஞ் செய்தபோது காமமோகனன்பும் தற்குணமெனுஞ் சமினிபத் தையும் அறிவெனும் அம்பிஞல் வீட்டி சீகாமாகத்தும் விவேக த்தைச் சிறைபீட்டு மனப்பாக்கியமெனும் முடியுஞ்சூட்டி பே ரின்பமெனும் வீடுமடைர்த்து. ஆதலால் பொல்லாக்குணமே ல்லாக் தவிர்க்கவேண்டும். காமமோகனனேனும் இராவணன் ல்லாக் தவர்க்கவேணையேம். காமமோகனைன்னும் இரிவணைப் பாடு கேடாய் முடிர்த்து. இது கூடாவொழுக்கத்திரைல் என்ப தற்குக் செய்யுட்டாட்டாக்கம் இராமாயணம் "விண்டூனியோருகின் கீற்பாகைப்பொருள், கெண்டுழிபொருகின் கிற்பாகைப்பொருள், கெண்டுழிபொருகின் கிற்பர்களைப்பொருள், கெண்டுழிபொருகின் கிற்பர்கள் மூர் மதிக்கும் மாபாரதக் சரித்திரக்கை உவமானித்தெண்ணும் பேண்களில் கற்குணமாகிய கருகர்பேருக் காக்காரியென்னும் கியன்தி எண்ணும் பெண்களில் கற்குணமாகிய கருமர்பூக முகது பிருக்கு கூற்குணமாகிய தள்போதனன் முதலாகிய அற்றெரு ருவரும் தோற்றஞ்செய்தனர். குர்தாதேவியேனுர் சீதியிடத்தி ல கன்னஞைய குச்சகன் பிறர்து தற்குணமாகிய தளியோத ஒ தெகியச் சேர்ர்தான். செய்கன்றியேனுர் துமோளுசாரியரும், நடிகில்மையெனும் சிறிவீடுமரும், குணுகுணமெனும் விதாரன ம் அப்படியே செர்ந்திருக்குக்காலத்தில் அற்குணுதியோர் நற்கு படுடியின் வனுவரைக் கர்கிரவின் வனுவின் இ முதவ்ப தீவிண்களில் விழுத்தியும் வாபாது சலித்திருக்கும் போது திரௌபதியாகிய அப்மானமேனும்பெண்ணே ஈற்குண போது துரௌபதபாகப் அப்பானமேனும்பெண்ண ஈறதண மெனும் பாண்டவர்கள் கடிமணஞ்செய்தசாலும், புகளெனும் இராயகுப பாகஞ்செய்தலாலும் கோபஞ்சொலித்த அவரை எந்தவிதமுக் கெலிக்கவெண்ணிஞர்கள். எண்ணிபபின்பு கோ ன்மூட்டிபெனுக் திருத்நாட்டிகள் ஏவலால் கட்போகப் குண எமூட்டிபெனுக் தொருநாட்டிகள் வெலால் தம்பியாகப் குண குணுக்கைகாண்டவரை அக்பிபீச்சான். அவர் அங்கனம் வக் கபோது அபிமானமெனும் திரௌபகையை அந்தபெனுக் கா க்காரி மாமியிடம்வைத்து தற்குணுகியரிருந்த மாய்மாலிம னும் மண்டபச்சண்டினர். அவ்வுளி திருகுகாளியனுத் சகு னிமாமா கற்குணமெனுக் தரும்போடு வஞ்சம்மனுக் தேதிடிச் சொக்கட்டான் ஆடப் பகுடிபகுடிபோல கற்குணக் தமது முகுடம் மு.சுலாப இல்லமாகிய அவரானமீருப் சோற்ற து. சகடவாள் வென என்னு இதற்குணன் தம்பி தட்டவென்ன ந்துற்குவாதன்னேக் கட்டள்கு பெற்ற அபிபானமாகதைக் இட்டி பள்பென, அவன் அவின் முட்டி மல்லக்கட்டி மாய்மாலிமனு ம் மண்டபத்தில் அனுத்திபமெனும் அரசாவ்கேர்த்திஞன். அபிமானமான குன்றக்குரை அணினரும் உன்றிஞர். அப்போது வற்குணன் உத்தாவின்படி தமபியாவ்ப துட்டன் அவளுடைப கற்பெனுக் தகிரையிய அவன் புலம்பவில் இரங்க், செறீ கிரு ட்டினதேவரெனும் ஞானம் கிருபைகொடுத்தது. இவ்விளிவு கண்ட ஈற்குணர் தம்ப்பாகிய வீமனேனுள் சத்குணன் வரைய றத்தலெனும் தண்டெடுக்க, அருச்சுனவேனும் மனச்சுட்டு "துற்சனடைக்கண்டால் தூரத்தூரினேக" தடியெடுக்க, மற்ற உபைய கம்பியரெனுங் கருண்புஞ் சார்தமும் அபாபமெனும் தருமர் த0த்தலில் கோபம்விடுத்தனர்.

(இன்னும்வரும்.)

### புதினத்திரட்டு.

எங்கள் பாளிமேல்தென்னும் மகா சங்கத்தை கிர்மூலப்படுத் தச் சுரங்கமறுத்து வெழமருள்ளத்தும் வேறு கெருப்புப்பற்ற த்த சாவ்வந்தது வேடிபடுக்கத்தும் வேடி கடிபடிட்டத் தரித த்தக்க வகைக்க்ஃபும் விறைத்து அக்கினிக்கோயூட்டத் தரித ப்பட்டுகின்றலிடத்தில் கண்டுபிழக்கப்பட்டு அவ்வக்கினிக்குக் தன்னேபே இரையாக ஒப்புவிக்கத்தக்க வாழ்வைப்பெற்ற கை வொக்க என்பவரை அடாதிசெய்தவர் படாகபடுவரென்றது வெருக்க வெடுவரை அடாறு செயுதனா பட்டியடன்கி கடுவ் பகக்குறிப்புவினங்கி உலகிலுள்ள மற்றுக் குட்டருமடன்கி கடுவ் கும்படி இந்தமாதம் டூக் திக்தி சீதாரியீற் பலரும் விழாக்கொ ண்டாழனர் ஆராடியுமென்ன, தவால் தின்னப்புகொண்டாடிய விழாவே கண்டோர்கண்ணேக் கவர்த்து. இவருக்குச் சிலவும்

மேக்க இதன், வரவும்பழுகள்வ. இவ்விழாவுக்கிணங்கச் சைவரும் அத்திகதியில் தேவருக்கிய இவ்விழாவுக்கிணங்கச் சைவரும் அத்திக்கியல் சேவரு-வம க்கண்கியத்த தாருகன், செங்கன், ஞரன் என்ற மூவரைபுங் கொன்ற தினத்தையுங் கொண்டாடினர். மூட்டுயுத்தத்தில் பொ க்கூட்டத்திற் சிலருக்குத் திவத்திவிழுந்த கட்டுக் கருக்கினது. அத்தருணம் ஒருவர் உடனே ஆகபத்திரிக்குப்போய் மருததி ட்டுக்கொண்டு விழாமுடியமுன் திரும்பவும் வர்களிட்டாராமு. எங்கள் கேசத்தில் அஞ்ஞானமாகிய விருப்புலரச்செல்லுமா. கிறின்தசமையுப் பள்ளியிற் கழ்தும் தாடுடாடுமைச்செல்லும். ணிபம்புசூர்து இப்பொறிபற்ற ஆசுபத்திரி இரிவது பரி,சாபம்பரி தாபம்!!! வடமுண்புங் காரதம்இயும் கண்டனரிவமேனேன வா க்கிட்டு செலவுபெற்றுச்சென்ற (Capt. Springle) என்பவர் போலக் கொழும்புச் தேரவியசாஃயொன்றைச் திருடியோடின செட்டியைச் சணத்திற்தருக்றேனெனத் துசங்கட்டிக் தகுர்த செலவுங் கையாடி இவங்கைகாவலனும் நாடிக்கேடி இர்தியதேச மொடினர். செப்றன் செடுங்காலம் வரமைகண்டு பத்தினியும் பின்போயினன். காவலன்பாடென்னமோசெரிபாக. உபகாவல னும்காட்டுக்கோட்டையார்கடைகளெல்லாம் லிலாசம்விசாரி,த்து க்கிட்டாமையால் சஞ்சலப்படுகிறர். கவ ல்வரவு காணுமையா றுக் கவில்யுறுகின்றுர். மருவிப்பிரிபவர் போவில்லேயே உலகி ல் வன்கண்ணரே. மணுமுபற்கி சூழவளியுடன் சுழல்சருகேயா ம். பொன்போலிலங்கு மனத்சஞ்சலத்தாற் குறங்கேபாம். நெ ட்டிபமுடையமனம் பாக்கியமுடையத். ஆசைபெனுல் பேரு ங்காற்றா முலவம்பஞ்செனு மனமலேயுங்கான் மோசம்வருமிகளு வே கற்றதங்கேட்டதாதாரும். அன்புக்கு திருவாசை அவ Caurio.

## கடித்உத்தரம்.

பௌராணிசரின் கடித்தும் பரமத்சண்டனஞ் சுபமத்பை னசங்கமென முகவுரைகொண்ட கழ.சமும் அச்சிலிரு இன்ற ன. பறமுகற உதக்கும்.

Edited by C. W. CATHERAVALUPULLY and Printed and Published by N. STRONG at the Press of RIPLEY & STRONG Manepay, Jaffna.